

طرح ارائه خدمات بهداشتی و درمانی به جامعه با مشارکت بخش خصوصی

دکتر فرید نجفی

بخش بهداشت امروز در بسیاری از کشورها با تنگناهای شدید منابع روبرو می باشد از این رو مدیران برنامه های مراقبتهای اولیه بهداشتی باید بتوانند منابع موجود را با کاراترین و موثرترین وجه ممکن به کار برند .

استفاده مطلوب از منابع نیازمند اطلاع دقیق و واضح از شکل جریان یافتن منابع و آگاهی از حاصل نهائی منابع بر کیفیت و عملکرد خدمات بهداشتی است .

بکارگیری مطلوب منابع مادی و انسانی برای تولید و عرضه موثر خدمات بهداشتی و درمانی مستلزم آگاهی از قانونمندی های اقتصادی است . تغییر شیوه زندگی و ساختار فرهنگی و اجتماعی ، تغییر الگوی بیماری و نیازمندیهای پزشکی مردم و رد شتابان جمعیت از سوی دیگر مسئله عرضه امکانات و خدمات بهداشتی و درمانی را با مشکلات و موانع جدیدی روبرو ساخته است .

اگر چه ارزیابی صرفاً اقتصادی از خدمات بهداشتی و درمانی به دلیل طبیعت انسان گرایانه و بشر دوستانه این خدمات بیهوده است ، اما هر گاه این ارزیابی در راستای سنجش کارآئی استفاده از منابع به کار برود ، بسیار سودمند خواهد بود .

دامنه اندیشه انسان سخت گسترده است و هر جا که بیشتر نیازی به جسم انسان بخلد اندیشه خاصی در مغز او پدیدار می شود . اینکه انسان در کشش و کوششی که به ارضای نیازمندیها و خواستههای خویش دارد تلاش می کند که با صرف حداقل کار یا هزینه حداکثر نتیجه را به دست آورد .

این اندیشه و تفکر با مزایای مترتب بر آن جهت رفع نیازمندیهای بهداشتی جامعه و از طرفی توزیع عادلانه خدمات به جمعیتی که تحت پوشش هستند و یا خواهند شد توسط مرکز بهداشت به شکل عملی تجربه می شود .

عنوان طرح :

ارائه خدمات بهداشتی و درمانی به جامعه با مشارکت بخش خصوصی

هدف کلی :

افزایش کمیت و کیفیت ارائه خدمات بهداشتی و درمانی به منظور بهبود شرایط بهداشتی جامعه
اهداف بینابینی :

۱. تغییر در شاخص های بهداشتی

۲. فراهم نمودن زمینه کار و فعالیت برای نیروهای جوان پزشک و پیرا پزشک (ماما)

بدون تعهد استخدام در بخش دولتی .

۳. ایجاد رقابت در راستای ارتقاء کیفیت خدمات بین مرکز دولتی و خصوصی .

۴. کاهش هزینه های سرمایه ای دولت در بخش بهداشت .

۵. استفاده از جاذبه های بخش خصوصی برای مردم در جهت ارتقاء کیفیت و کمیت

خدمات بهداشتی و درمانی .

۶. ایجاد نگرش ، اهمیت و اولویت بهداشت بر درمان در بخش خصوصی .

۷. امکان ارزیابی مقایسه ای بین نحوه ارائه خدمات توسط مراکز خصوصی و دولتی .

۸. افزایش و سهولت دسترسی جمعیت به مراکز ارائه خدمات بهداشتی و درمانی .

اهداف اختصاصی :

۱. ارائه خدمات بهداشت خانواده و پیش گیری و مراقبت بیماریها به گروههای هدف با کمیت و کیفیت بالاتر
۲. بهبود نظارت بر مراکز خصوصی ارائه دهنده خدمات بهداشتی و درمانی
۳. بهبود عملکرد مراکز .
۴. افزایش رضایت خدمت گیرندگان .
۵. تأمین عدالت در توزیع خدمات .

استراتژیها و فعالیتهای :

۱. ارزیابی و تحلیل کارآئی و بهره دهی طرح .
۲. برقراری ارتباط و هماهنگی با سطوح بالای سازمان به منظور تأیید و تصویب اجرای طرح .
۳. تهیه دستورالعمل اجرایی و جدول زمان بندی فعالیتهای مرتبط .
۴. شناخت مناطق مورد نظر برای واگذاری ارائه به بخش خصوصی و تهیه نقشه و کروکی مناطق .
۵. انجام سرشماری و تعیین جمعیت و گروه های هدف .
۶. شناخت و تعیین پزشکان و پیراپزشکان همکار در طرح .
۷. هماهنگی و توجیه پزشکان و پیرا پزشکان علاقمند به طرح .
۸. اعزام حد اکثر یک نیروی بهداشتی به مرکز خصوصی جهت ارائه خدمات بهداشتی
۹. تدارک و تجهیز مراکز خصوصی .

۱۰. نظارت بر اجرا و ارزیابی طرح .

کلید واژه ها : خدمات بهداشتی درمانی ، مشارکت ، بخش خصوصی .



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی